

[Thoft]

se, at smugle ændringer ind i frigørelsesafgiftsreglerne, og her er SF noget mere skeptisk. Da reglerne – for nu at sige det pænt uden at blive kaldt til orden af formanden – er meget indviklede, er det vanskeligt at forudse virkningerne af forslagene, men at de ikke, sådan som ministeren siger i sine bemærkninger, koster provenutab, tror jeg ikke en døjt på, for at sige det præcisere. Hvor meget det præcis koster, agter vi selv at prøve at regne på, for ministerens embedsmænd kan her helt klart ikke regne, når det siges, at det ikke koster provenutab.

Endelig foreslår ministeren to helt praktiske ændringer. Ligningslovens § 6 kan ophæves; den spiller ikke længere nogen rolle. Det giver vi fuld tilslutning til. Og endelig § 7 B, hvor fristen skal forlænges ét år. Også det har SFs tilslutning.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre betragter det foreliggende lovforslag som nogle rent tekniske ændringer, og vi kan tilsige positiv udvalgsbehandling af forslaget.

Fogh Rasmussen (V):

Da dette lovforslag blot er en opfølgning af det forslag, som vi tidligere har vedtaget, om forhøjelse af sømandsfradraget og udenrigsfartfradraget, betragter vi også i venstre lovforslaget først og fremmest som værende af rent teknisk karakter, og vi kan derfor tilslutte os forslaget og tilsige det en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg takker for den tilslutning, jeg har fået til lovforslaget. Jeg kan sige til hr. Thoft, at forhøjelsen af det frdrag, som vi tidligere vedtog med hensyn til sømænd i udenrigsfart, var på 575 kr. pr. måned i 10 måneder, og det er jo så nær de 6.000 kr., som man kan komme i forbindelse med fradraget i ligningslovens § 33 B.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.33

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om konsolideringsfonde.
(Fremsat 28/11 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Fogh Rasmussen (V):

Venstre hilser lovforslaget om konsolideringsfonde meget velkommen. Med dette forslag imødekommer regeringen et ønske, som venstre har haft i adskillige år. Efter lovforslaget får selvstændige erhvervsdrivende, aktieselskaber osv. og institutioner mulighed for at udjævne indkomsten mellem gode år og dårlige år. Det sker ved, at de skattepligtige får ret til at foretage fradrag i indkomsten for henlæggelser til såkaldte konsolideringsfonde i et indkomstår med høj indtjening og så i stedet lade henlæggelsen beskattes i et år med en lavere indtjening.

Samtidig er den ordning, som her er foreslået, en videreførelse af den gældende investeringsfondsordning. Det kan også udtrykkes på den måde, at den gældende investeringsfondsordning har ét spor, nemlig henlæggelse til senere investering, mens den nye ordning om konsolideringsfonde har to spor, nemlig dels henlæggelse til investering, dels henlæggelse til konsolidering.

Der er fire grunde til, at vi i venstre kraftigt vil støtte dette lovforslag. For det første indebærer forslaget, at selvstændige erhvervsdrivende med stærkt svingende indkomster får bedre muligheder for at udjævne skatten

[Fogh Rasmussen]

mellem dårlige og gode år. Det er en retfærdig tilnærmelse til ligestilling med skatteydere, som har mere stabile indkomster. Den progressive skat betyder som bekendt, at selvstændige erhvervsdrivende med stærkt svingende indkomster bliver overbeskattet i forhold til skatteydere med mere stabile indkomster.

For det andet indebærer den nye ordning, at denne udjævning af skatten mellem gode og dårlige år ikke længere er betinget af, at der investeres. Henlagte midler kan nu også frigives til konsolidering, dvs. til at supplere indkomsten i år, hvor der er en dårlig indtjening. Jeg synes, det er fornuftigt at fastslå det princip, at investeringer iværksættes på basis af driftsøkonomisk rentabilitet og ikke på basis af ønsket om skatteudjævning.

For det tredje kan forslaget bidrage til at gøre virksomhederne mere selvhjulpne rent økonomisk. Problemet i dag er, at skatten snupper det meste af indtjeningen i de gode år, hvorefter der ikke er penge til at stå imod med i de dårlige år. Tag landmændene som et eksempel: det ene år er der rekordhøst og god indtjening, det næste år er der såmænd nok misvækst og ringe indtjening, men da skatten snupede en stor del af overskuddet i det gode år, er der intet økonomisk rygstød i det dårlige år. Med forslaget om henlæggelse til konsolideringsfonde bliver der mulighed for, at landmænd og andre erhvervsdrivende kan lægge til side i de gode år og tære heraf i de magre år. Sigtet er, at virksomhederne skal være økonomisk selvhjulpne og ikke afhængige af offentlige krisetilskud.

Endelig for det fjerde medfører den ny ordning en forenkling af skattelovgivningen, fordi reglerne om investeringsfonds nu indbygges i forslaget til lov om konsolideringsfonde.

På den baggrund kan venstre tilsige lovforslaget en overordentlig positiv og velvillig behandling i udvalget.

Collet (KF):

Efter det konservative folkepartis mening er lovforslaget om konsolideringsfonde fortrinligt. Dets vigtigste fortrin er, at det forhindrer overbeskatning af erhvervsvirksomheder, som har svingende indkomster over årene. På grund af progressionsvirkningen i indkomstskattesystemet betaler disse virksomheder mere i skat end dem, der har en

indkomst, som er jævn over årene. Årsagerne til, at disse virksomheder har svingende indkomster, vil typisk være fluktuerende valutakurser, svingende råvarepriser, eller at deres salg er bestemt af klimatiske omstændigheder. Meget ofte er der her tale om eksportvirksomheder, hvis indtjening er særlig afhængig af svingninger i de internationale konjunkturer.

Det er velkendt, at en lang række virksomheder herhjemme er gået konkurs på grund af svingninger i dollarkursen, og titusindvis af arbejdspladser er gået tabt som følge heraf; også mange virksomheder har af samme årsag måttet indskrænke aktiviteterne og dermed beskæftigelsen.

Det alvorlige problem for virksomheder med svingende indkomster er, at de over en kortere årrække kan komme til at betale mere i skat, end de faktisk har haft i indkomst, og det skyldes progressionen. Nogle virksomheder er naturligvis så solide, at de kan overleve dårlige tider i 3-4 år, mens de venter på bedre tider, men mange - og specielt nystartede virksomheder, som ikke har nået at oparbejde en egenkapital i løbet af de første leveår - vil ikke kunne overleve denne 100 pct. beskatning, hvis konjunkturerne forbliver ugunstige igennem nogle år. De bliver så erklæret konkurs med tab af arbejdspladser til følge. Men havde disse virksomheder, således som skatteministeren her foreslår, haft mulighed for at henlægge til konsolideringsfond i de gode år, havde de haft penge i banken til måske at kunne overleve de magre år, og vi ville have bevaret mange, mange arbejdspladser.

Det lovforslag, vi her behandler, tillader virksomhederne skattefrit at henlægge 25 pct. af deres skattepligtige overskud plus deres nettokapitalomkostninger til en konsolideringsfond. Det henlagte beløb skal så i løbet af en 6 års periode lægges oven i den skattepligtige indkomst, og det vil typisk blive i et år, hvor driftsresultatet og dermed skatten er beskeden eller negativ. Dermed udjævnes indkomsten, og derved undgår man overbeskatning.

Forslaget forhindrer endvidere utilsigtet skattetækning, idet virksomhederne ikke får skattefordelen af den udskudte skat, den skal nemlig indbetales til skattevæsenet.

[Collet]

Dette udmærkede lovforslag sikrer altså en ligestilling af beskatningen af almindelige virksomheder og virksomheder med svingende indkomster. Hvis dette forslag var gennemført for år tilbage, ville mange virksomheder og arbejdspladser i dag være reddet.

Jeg synes også der er grund til at påpege, at lovforslagets andet fortrin er, at det i én lov kombinerer indkomstudjævning med investeringsfondshenlæggelser på en meget elegant, skarp og præcis måde.

En lang række betalingsbalancevirksomheder med svingende indkomster inden for handel, skibsfart, industri, jordbrug og fiskeri, altså typisk betalingsbalanceerhverv, vil hilse dette lovforslag mere end velkommen. Bliver det til lov, vil det give et solidt økonomisk fundament, hvorfra det kan sikre overlevelsen af de mange arbejdspladser, som eksisterer i disse sektorer.

Vi støtter lovforslaget.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Det højner tingets forhandlinger, når ordførerne er til stede under hele forhandlingen.

Stavad (S):

Jeg undskylder, hr. formand.

Må jeg sige til skatteministeren, at hvis der er to, der står sammen i denne sag, så er det skatteministeren og socialdemokratiet, hvis skatteministeren vel at mærke fortsat står ved det, skatteministeren måtte have sagt tidligere i den sag. Hvis jeg må henvise til et bilag, vi fik i skatte- og afgiftsudvalget, bilag 20 under almindelig del i samlingen 1982-83, dateret den 8. november 1982, hvor ministeren svarer på en henvendelse fra Tolvmandsforeningerne, der foreslår konjunkturudligningsfond, og hvor ministeren siger:

»I henvendelsen foreslår foreningerne, at jeg søger regler gennemført, der skal give selvstændige erhvervsdrivende mulighed for at udjævne indkomsterne mellem gode og dårlige år ved hjælp af en konjunkturudligningskonto.

Jeg er betænkelig ved en sådan ordning. For det første vil den foreslåede ordning formentlig tilskynde de erhvervsdrivende til for en sikkerheds skyld at oprette en sådan konto, også selv om der ikke umiddelbart er udsigt til skattemæssigt underskud. Kan beløbet på kontoen ikke bruges til formålet, må der

ske en efterbeskatning, eventuelt i form af en forøgelse af de skattepligtige indkomster for henlæggelsesårene. Dette vil medføre betydelige administrative problemer.

For det andet kan en konjunkturudligningsordning også have den utilsigtede virkning, at erhvervsdrivende med stabil indtjening permanent kan forsinke skattebetalingen i flere år ved at indskyde på udligningskontoen hvert år.

Jeg finder også, at de regler i skattelovgivningen, som foreningerne er opmærksomme på, i høj grad tilgodeser de udjævningshensyn, som skulle begrunde en konjunkturudligningsordning. Det drejer sig om reglerne i afskrivningsloven, investeringsfondsloven og varelagerloven. Med hensyn til afskrivningerne er virksomhederne sikret, at afskrivningen bevarer den reale værdi uden hensyn til inflationstakten, selv om afskrivningen udskydes til senere år. Også reglen i ligningslovens § 15 om fremførsel af underskud tjener et udjævningsformål.«

Ministeren slutter:

»Jeg er derfor ikke stemt for at søge regler om skattemæssig konjunkturudligning gennemført.«

For at vi kan være helt sikre på, at ministeren har den opfattelse, skal jeg nævne, at ministeren svarede således på et lovforslag fra hr. Glistrup om, at man skulle kunne udbetale midler, der stod på investeringsfondskonto og etableringskonto, mod at man tog det til indtægt i det år, hvor det blev udbetalt – her vil jeg bede om tilladelse til at citere fra Folketingstidende 1982-83, sp. 9023, hvor ministeren bl.a. siger:

»Når dette er sagt, skal jeg dog tilføje, at jeg ikke kan gå med til den fremgangsmåde, fremskridtspartiet foreslår. Den går ud på at frigive midlerne helt uden betingelser med hensyn til, hvad de skal anvendes til. Den henlæggelse, som skatteyderen i sin tid fik lov at trække fra på selvangivelsen, fordi midlerne senere skulle investeres i erhvervsaktiver, kan man altså nu anvende helt efter forgodtbefindende. Dette kan simpelt hen ikke være rigtigt. Jeg ser nok, at skatteyderen skal indkomstbeskattes af beløbet, men dels er der ikke længere noget tillæg, dels er der overhovedet ikke nogen begrænsning for beløbet. Med andre ord, investeringsfondskonti og etableringskonti skal simpelt hen være et middel til, at folk efter forgodtbefin-

[Stavad]

dende kan trække fra i skat i de år, hvor de selv synes det, og betale skat i de år, hvor de selv synes det. Et skattesystem, hvor skatteborgerne selv bestemmer, hvad de skal betale i skat, er ikke et skattesystem, det er simpelt hen skatteanarki, og det må jeg tage afstand fra.«

Jeg er som sagt ganske enig med ministeren i disse bemærkninger. Jeg kan godt have lidt ondt af ministeren, for jeg ved, at ministeren på dette område har nogle gode, sunde og fornuftige holdninger, som er i overensstemmelse med de holdninger, vi andre har. Derfor synes jeg, det er synd, at ministeren har måttet tåle, at et flertal i regeringspartierne, først og fremmest venstrefolkene, som har ønsket, at landbruget skulle have mulighed for selv at bestemme, om de skulle betale skat eller ikke betale skat, har tvunget ministeren til at gennemføre et nyt hul i skattelovgivningen i en periode, hvor vi kæmper for at få lavet et skattesystem, som folk kan have tillid til, hvor vi arbejder for at få de misbrugsmuligheder, som eksisterer, luget ud. I den situation er ministeren parat til at åbne et nyt hul så stort som en ladeport. Hvis ministeren måtte imødegå det senere, vil jeg gerne komme med konkrete eksempler, sådan at ministeren kan få forelagt, hvad det egentlig går ud på, hvis ikke ministeren af sine embedsmænd har fået forelagt de konkrete eksempler, hvor misbruget kan foregå. Derfor håber jeg inderligt, at et flertal i det høje ting vil være parat til at afvise forslaget og hjælpe skatteministeren, så at det, skatteministeren egentlig gerne vil, kan blive lovgivning her. Jeg håber, dette flertal vil vise sig allerede her under førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Nu udtalte hr. Stavad sig jo i meget generelle vendinger om lovforslaget. Men jeg vil gerne spørge hr. Stavad, om han vil være med til at løse det problem, der består i, at virksomheder, som har svingende indkomster over en årrække, kan komme til at betale mere i skat, end de skulle efter deres gennemsnitlige skattepligtige indkomst i denne årrække. Her ligger et reelt, konkret problem, som har betydning både for produktionen og for beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil gerne kommentere en af de bemærkninger, hr. Stavad kom med, nemlig den, at venstre skulle ønske, at landmændene nu selv skal bestemme, om de vil betale skat eller ikke. Det er en fuldstændig uforståelig betragtning.

For det første handler dette forslag ikke kun om landmænd, men om selvstændige erhvervsdrivende i almindelighed, selskaber osv.; det er altså ikke kun en ordning for landmænd. Dernæst er dette ikke et spørgsmål, om de selvstændige erhvervsdrivende selv skal bestemme, om de vil betale skat. Det er et spørgsmål om, hvorvidt man vil være med eller ikke vil være med til at lave en ordning, der nærmer de selvstændige erhvervsdrivendes skattemæssige situation til den situation, som gælder for skatteydere, der har mere stabile indkomster. Vil hr. Stavad bestride, at selvstændige erhvervsdrivende, som på grund af konjunkturer, naturens omskiftelige luner osv. har stærkt svingende indkomster, bliver gennemsnitligt beskattet hårdere end mennesker, der har mere stabile indkomster?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Må jeg først svare hr. Fogh Rasmussen, at vi er ganske opmærksomme på, at der er selvstændige erhvervsdrivende først og fremmest inden for landbruget, netop fordi landbruget ikke har mulighed for at blive drevet i selskabsform, som kan komme i den situation, at de kommer til at betale en højere gennemsnitlig skat, fordi de har svingende indkomster. Derfor har socialdemokratiet også i vores skattereformforslag foreslået, at landbruget får en frivillig virksomhedsskatteordning, sådan at de kun bliver beskattet som personlig indkomst af den del af indkomsten, man trækker ud til forbrug, hvorimod de af den del, der bliver i virksomheden til konsolidering, skal beskattes med aktieselskabsprocenten på samme måde som andre selskaber.

Dermed mener jeg også at have svaret hr. Collet. Vi er parat til at løse det problem, men vi ønsker ikke at løse problemet på en sådan måde, at man kan skyde skatten foran sig. Man lukker i øvrigt også op for selska-

[Stavad]

ber og andre her. Jeg er klar over, at det er et kompromis imellem venstre og de konservative, hvor venstre har ønsket at lave noget for landbruget, men hvor de konservative så har krævet, at alle skal med ind, også selskaber, som ikke har nogen svingende indkomst.

Men realiteten i dette forslag er jo, at hvem som helst kan skyde skatten foran sig, hvis man ønsker det. Jeg ved godt, at der er et tillæg, når man senere skal tage den til indtægt – det kan vi måske vende tilbage til senere – men jeg kan dokumentere, at det tillæg ikke forhindrer misbrug, og jeg mener ikke, at vi har brug for større skattetækningsmuligheder og større misbrugsmuligheder i vores skattesystem. Det er det modsatte, vi har behov for.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Det er ikke korrekt, at selvstændige næringsdrivende bliver beskattet hårdere end lønmodtagere. Med de fradragsfiduser, der findes for selvstændige næringsdrivende, bliver selvstændige næringsdrivende jo gennemsnitlig beskattet langt mindre end lønmodtagere, medmindre disse lønmodtagere gør sig til fupselvstændige næringsdrivende i kraft af skattefiduser, leasingfiduser og den slags hal-løj.

Hvis man mente dette forslag reelt, hvorfor interesserer man sig så ikke for arbejdsløse, som det ene år har godt arbejde og det næste år har dårligt arbejde, og som derfor også har stærkt svingende indkomster? Eller for kunstnere, som det ene år slipper af med et godt værk og det næste ikke har nogen indtægter? Eller for pensionister, som går fra en høj indkomst til en lav indkomst? Eller for efterlønsmodtagere, som ligeledes går fra en høj indkomst til en lav indkomst? Hvorfor er det kun selvstændige næringsdrivende, som i forvejen er godt kørende, man interesserer sig for i dette forslag? Jeg forstår godt, at skatteministerens hjerte banker for de små millionærer, men jeg synes ikke, at det burde give sig udtryk i, at man åbner yderligere ladeporte for fiduser.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Jeg tror nu, at hr. Stavad har misforstået situationen en lille smule. Hr. Stavad siger, at vi kan løse de selvstændiges overbeskatningsproblem med svingende indkomster ved at indføre frivillig virksomhedsskat. Det er et fuldstændig forkert udgangspunkt i denne diskussion, for det er lige meget, om skatteprocenten ligger på 100, 75 eller 50; der er tale om en overbeskatning. Svingende indkomst, uanset på hvilket niveau det befinder sig, vil give anledning til overbeskatning i forhold til en jævn indkomst.

Over for hr. Thoft synes jeg nok at der er grund til at gøre opmærksom på, at det, vi taler om i forbindelse med konsolideringsfonde, er erhvervsvirksomhed, beskæftigelse og eksport, og det synes jeg vi skal tage hensyn til. Det er ikke lønmodtagerproblemer, vi diskuterer, men spørgsmålet om virksomheders overlevelse og beskæftigelse.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Det er planlagt, at tinget skal på juleferie den 14. december 1984.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Jo, men det er hr. Stavads mange bemærkninger, der nødvendigvis kalder mig herop. Jeg må konstatere, at hr. Stavad gav mig ret. Hr. Stavad erkendte, at der kan være tale om overbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende, som har stærkt svingende indkomster. Hr. Stavad kom så uden om at svare på mit spørgsmål ved at blande noget helt nyt ind i debatten, nemlig spørgsmålet om en virksomhedsbeskatning. Men det er jo 10 fugle på taget, for sådan en har vi ikke, og derfor er situationen altså den, at så længe vi har en progressiv skat, vil selvstændige erhvervsdrivende med stærkt svingende indkomster blive overbeskattet, og det har hr. Stavad nu bekræftet.

Så siger hr. Stavad en ting, som er fuldstændig forkert, nemlig at man nu kan skyde skatten foran sig i én uendelighed. Det er jo ikke sandt. Ordningen er lavet sådan, at beløbene skal hæves senest 6 år efter henlæggelsen, og i øvrigt er det jo sådan, at man allerede i dag har muligheden for en vis form for konjunkturudjævning, forudsat at man investerer i henhold til reglerne om investeringsfonds. Jeg synes, det er positivt, at

[Fogh Rasmussen]

man nu får den supplerende mulighed, at man kan hæve bløt til konsolidering, hvis man f.eks. har et underskud i et år.

Lad mig endelig sige til hr. Thoft: hvis det forholdt sig, som hr. Thoft sagde, nemlig at det kun var de selvstændige erhvervsdrivende, der benyttede sig af det, som hr. Thoft kalder skattetænkning og skattefiduser, så ville det næppe have det omfang, som det har, i betragtning af at selvstændige erhvervsdrivende højst udgør 15 pct. af skatteyderne.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg går ud fra, at hr. Stavads bemærkning skal opfattes som et forsvar for de nugældende regler, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Stavad, hvorfor tusindvis af landmænd kort tid før nytår hvert eneste år køber nogle maskiner, som de i mange, mange tilfælde slet ikke har behov for eller eventuelt godt kunne udsætte købet af. Tror hr. Stavad ikke, at det er, fordi man spekulerer i de nugældende ordninger? Der bliver investeret millioner af kroner, som kunne anvendes langt, langt bedre, hvis f.eks. landmændene havde mulighed for at vente nogle år.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Må jeg først sige til hr. Collet, at når hr. Collet har gjort sig den ulejlighed at sætte sig ind i, hvad virksomhedsskatteforslaget består af – eksempelvis ved at læse det socialdemokratiske beslutningsforslag – vil jeg gerne tage diskussionen op med hr. Collet, for jeg går ud fra, at hr. Collet ikke mener, det er urimeligt, at man skal beskattes af det, man trækker ud til privatforbrug, som personlig indkomst. Resten bliver efter det andet forslag om virksomhedsbeskatning beskattet med en proportional beskatningsprocent af alt det, der bliver tilbage, og derfor har den svingende indkomst ingen indvirkning i den situation, hr. Collet. Men vi vender gerne tilbage til den, når hr. Collet har sat sig ind i forslaget.

Hr. Fogh Rasmussen siger, at det her er noget konkret, medens det andet er 10 fugle på taget. Ja, nu har det forslag været fremsat af socialdemokratiet op til flere gange i folketinget, så hvis man fra regeringens side

ønskede at tage det seriøst, havde man haft mulighederne. Der foreligger en betænkning om virksomhedsbeskatning, som går tilbage til omkring 1979, hvis jeg husker rigtigt, så der er altså muligheder, og man har et udvalgsarbejde. Det, vi ønsker, er, at man ikke lukker op for nye skattefiduser, og jeg troede faktisk, vi var enige om, at det var en dårlig idé. Må jeg endelig sige til hr. Dohrmann, at folk ikke løser deres problemer ved at løbe ud og købe en mejetærsker den 31. december, fordi de har haft for høj indkomst, for derved får de samlet nogle penge op på en konto, som de skal tage til indtægt senest 6 år efter, og så sidder de jo i en dobbeltklemme, hvis de har en høj indkomst det år, hvor de skal tage pengene til indkomst, og er nødt til at gå ud i de helt vanvittige investeringer for overhovedet at få tingene til at hænge sammen. Jeg mener altså ikke, at dette forslag løser det problem, som hr. Dohrmann ridsede op, og som jeg i øvrigt er enig i er et problem.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Hr. Stavad skal lige huske, at forholdene for to virksomheder, som er undergivet frivillig virksomhedsbeskatning, og hvoraf den ene har svingende indkomst og den anden har jævn, er sådan, at den, som har svingende indkomst set over en periode på 2, 3, 4 år, vil skulle betale mere i skat end den, som har jævn indkomst. Det kan ikke bestrides.

Thoft (SF):

Hr. Stavad har jo udmærket hudflettet skatteministerens forslag ved citaterne fra den forrige gang, dette folketing diskuterede forslaget. Det er jo oprindeligt fremskridtspartiet, som har fremlagt disse ideer, og på det tidspunkt kunne skatteministeren godt se det sindssyge i forslaget.

En af årsagerne til, at respekten ude i befolkningen for dette folketing er så lav, er jo, at man netop oplever situationer som den, hvor skatteministeren end ikke skammer sig over den næste dag at indtage et nyt standpunkt.

Det, der sker nu her, er, at stadig flere kommer til at udskyde stadig mere af den skat, som så andre må betale. Ja, ja, men pengene kommer ind igen senere, siger skat-

[Thoft]

teministeren så. Men erfaringen viser jo, at det netop ikke sker, og endelig er der problemerne med, hvad der sker, hvis folk går fallit, og der er problemet med, at det skal være muligt at udsætte disse indbetalte beløb for kreditorfølgelse, og jeg kan da levende forestille mig, at der ikke er flere penge tilbage, når skatteministeren kommer og skal have sin andel, for så er de hentet af kreditorerne.

Jeg vil gerne understrege, at SF selvfølgelig siger nej til flere fiduser af denne her slags, og forslaget viser egentlig meget godt, hvor alvorligt regeringen tager al talen om skattereformen. Vi taler om en skattereform, som skal sanere fradragene og fjerne fiduserne, og hvad gør skatteministeren så? Netop den dag det forlyder, at regeringen fremlægger sin skattereform, fremlægger skatteministeren en ny pose med fiduser.

Jeg synes, det er et elendigt forslag, også fordi de provenumæssige virkninger som sædvanlig, når ministerens embedsmænd regner på ministerens forslag, altid er skudt langt i underkanten. Dette her koster væsentligt mere end de 25 til 50 mill. kr., som ministeren antyder. Det er mit gæt, at det koster mindst 100 mill. kr., men lad os tale sammen om det om nogle år, så vil vi som sædvanlig få bevist, at SF har ret. Vi har flere af den slags forslag i dag, hvor vi igen kan sige: hvad sagde vi?

Det er et elendigt forslag. SF siger nej, nej og atter nej. Den galej vil vi ikke sejle med på. Det er småfolk, som kommer til at sidde ved årene, og det er som sædvanlig velhavergrupperne, som sejler gratis.

Aase Olesen (RV):

Jeg må starte med at bedrøve skatteministeren med at sige klart nej til dette forslag. Jeg er ikke sikker på, at han blev så overrasket, men nu er det i hvert fald sagt. Vi har gentagne gange sagt, at vi skal have en skattereform, sådan at vi igen indfører det princip, at man skal betale skat efter evne og ikke efter evne til at trække fra.

Jeg har noteret mig, hvem det var, der gik så varmt ind for dette forslag, og det var hr. Fogh Rasmussen, som specielt sagde, at vi jo alle sammen ved, at f.eks. landmændene har svingende indtægter. Ja, det er rigtigt, det

ved vi, og det er der problemer med, og de kan løses på forskellig måde.

En meget stor del af løsningen ligger jo i de muligheder, der allerede findes for at regulere indkomsterne. Der er ikke mange erhverv, der som landmænd har mulighed for at regulere deres indkomster. De bliver endog undervist i det på landbrugsskolerne, så de er sikre på ikke at komme til at betale skat.

Der er stadig væk problemer, som også andre har været inde på her, og der er jo altså mulighed for at overgå til frivillig virksomhedsskat, som er nævnt. Nu kan jeg henviser til socialdemokratiets forslag, og jeg kan sige til hr. Collet, der var blevet belært om det, at der jo også findes en betænkning – jeg tror, den var karrygul – som man kan læse, og som løser en hel del af problemerne i forbindelse med svingende indtægter.

Jeg synes altså, vi må holde fast ved, at man med f.eks. investeringsfondshenlæggelser, som vi anser for rimelige og hensigtsmæssige, når de vel at mærke anvendes efter hensigten, nemlig at skabe mulighed for nødvendige investeringer, har en mulighed for en regulering af indkomsterne, som kommer de selvstændige til gode. Vi ønsker ikke at åbne for udvidet brug af investeringsfondshenlæggelser – og det er jo egentlig det, dette forslag går ud på – af mange grunde, men ikke mindst, som også den sidste taler var inde på, fordi man underminerer skattegrundlaget. Det undrer mig utrolig meget, at dette forslag er kommet igennem nåleøjet hos finansministeren, som ellers for tiden er meget nøjeregnende. Tænk, hvis man kommer og foreslår noget om et hjælpemiddelinstitut til 4,5 mill. kr. – så er regeringen lige ved at gå ud af sit gode skind, og så kan skatteministeren her dag efter dag fremsætte forslag, der koster 25 og 50 mill. kr. om året. Det er egentlig utroligt, at det kan lade sig gøre.

Jeg må sige til skatteministeren, at dette tidspunkt er uendelig dårligt valgt, og man har altså også hørt, at nogle af de tidligere talere bliver noget ophidsede, når de hører, at man fremsætter et sådant forslag lige forud for indledningen til skattereformforhandlingerne.

Jeg skulle måske være lidt mere venlig ved skatteministeren og sige, at vi i det radikale venstre har forståelse for, at der kan være brug for visse rituelle handlinger, inden man

[Aase Olesen]

går over til at skulle slagte store, gamle hævdevundne principper.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi har en lov om fremførsel af underskud, så for lighedens skyld vil det nok være rimeligt også at kunne fremføre overskud, så er der jo en vis parallelitet; at det sidste er med visse begrænsninger, ville nok være rimeligt, som ministeren jo også har nedfældet i forslaget. Det vil, som det allerede er nævnt, give mere jævne indkomster hos de erhvervsdrivende og højst sandsynligt lige under den høje marginalbeskatningsgrænse, og derved kan de måske også samtidig erhverve sig visse sociale ydelser, alt efter om dette skal indregnes i socialindkomsten eller ej.

På denne baggrund må jeg sige, at kristeligt folkeparti ikke for retfærdighedens skyld, men for erhvervenes skyld – dem må vi stimulere i tiden – anbefaler forslaget.

Dohrmann (FP):

De erfaringer, vi har haft med skatteministeren indtil nu, har ikke været alt for positive. Vi har gentagne gange hørt skatteministeren udtale, at nu skulle vi have skatterne sat ned, men det er gået lige præcis modsat i den tid, vi har haft den nuværende skatteminister; det er gået, som det er gået under alle de forhenværende, nemlig at skatterne er steget og steget.

Men om det foreliggende forslag vil jeg sige, at vi har stor sympati for det. Det er umuligt som selvstændig erhvervsdrivende at drive en forretning, når man er bundet af kalenderår o.lign. De beskatningsregler, der findes i øjeblikket, er i allerhøjeste grad kritisable. Erhvervsdrivende kan ikke disponere frit; de skal hele tiden tage hensyn til, hvad der er tjent inden for den sidste korte periode, og som jeg var inde på i min korte bemærkning, disponerer man mange gange meget uheldigt, fordi man har valget imellem at købe en ny maskine eller at aflevere pengene til skattefar, for hvem søren vil ikke foretrække at få en ny traktor i stedet for at aflevere pengene til skatteministeren? De erhvervsdrivende har nøjagtig de samme problemer, som lønmodtagerne har, nemlig at det, de knokler sammen, det, de forsøger at få til at køre godt, løber skattevæsenet med,

og det er der jo desværre et stort flertal her i folketinget der støtter.

Jeg synes ikke, fru Aase Olesen fra det radikale venstre skal stå her og ligefrem se forarget ud over, at landbrugsskolerne lærer deres elever, hvordan de kan slippe noget billigere i skat; det er de simpelt hen tvunget til på grund af de dårlige – ubrugelige – skateloave, der laves her i folketinget.

Jeg sagde, jeg havde sympati for forslaget, men jeg vil dog tilføje noget. Så sent som i dag har der vistnok været afholdt nogle lange gruppemøder inden for regeringspartiernes rækker, og det forekommer egentlig temmelig besynderligt, at man sådan kommer trækkende med blot en enkelt lille flig af hele komplekset. Jeg troede ærlig talt, at den slags ting var noget, der ville falde ind under den skattereform, der er stillet i udsigt. Det kan være et varsel om, at de reformtanker, man går og pønser på, og det, man eventuelt lægger på folketingets bord, bliver noget af de sædvanlige lapperier. Men under alle omstændigheder må det nok siges, at efter de tanker, der har været fremme om både leasing og andre ting, tror jeg faktisk, at befolkningen var allerbedst tjent med, at der ikke kom noget forslag om reform med det folketingsflertal, ministeren har bag sig.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg forstod ikke rigtig bemærkningen fra hr. Dohrmanns side om det folketingsflertal, jeg har bag mig. Jeg har et meget levende indtryk af, at jeg ikke har et folketingsflertal bag mig i denne sag.

Må jeg takke for den ganske ualmindelig venlige behandling, som forslaget har fået fra regeringspartierne ordførerne, men det er jo ikke en tak, jeg kan lade gå videre til de andre partier.

Jeg vil i overensstemmelse med det, der plejer at være folketingets sædvane, starte med at henvende mig til det største parti, som jo normalt indleder talerrækken – jeg vil i hvert fald ikke fravige dette i dag – og sige til hr. Stavad, at det var vel nok en hyklerisk tale, der blev holdt her. Her taler hr. Stavad imod et forslag, som i sine intentioner nøjagtigt svarer til det forslag, som socialdemokratiet har fremsat i forbindelse med virksomhedsskat. Og det krydrer hr. Stavad så med nogle citater fra tidligere udtalelser, som jeg

[Ministeren for skatter og afgifter]

er kommet med både skriftligt og mundtligt her i salen, som skal give udtryk for, at jeg har ændret holdning til denne sag.

Det har altid været min holdning og er stadig væk min holdning, at det skattesystem, vi skal have i dette land, skal være tilpasset de realiteter, som borgerne lever under. Det er skattesystemet ikke. Det skattesystem, vi har, er tilpasset personer, der er lønmodtagere, som hæver deres løn hver eneste måned, og som derfor har en konstant indtægt.

Der er to punkter, hvor vort skattesystem ikke er tilpasset realiteterne. Det ene er det, vi drøfter i dag, nemlig selvstændige næringsdrivende med svingende indtægter, og end ikke hr. Stavad kan på nogen som helst måde bestride, at vi her har et problem, hvis vi skal have en lige og ensartet beskatning.

Jeg kan sige til hr. Thoft, at det ikke bare gælder næringsdrivende, men at det så sandelig også gælder kunstnere. Kunstnere kan også benytte sig af denne lovgivning, idet de i skattemæssig henseende er selvstændige næringsdrivende. I øvrigt var en af de første ting, jeg gjorde, da jeg overtog ministerposten, at nedsætte et udvalg til netop at se på kunstens og kunstnernes stilling i det skattemæssige system.

Dette lovforslag er altså ikke nogen ny idé, idet jeg aldrig nogen sinde har bestridt, heller ikke i forhold til Tolvmandsforeningen eller i forhold til folketingsdebatten, hvis man ser nogle linjer forud, at spørgsmålet om de svingende indtægter er et problem i vores skattelovgivning. Spørgsmålet er bare, hvordan vi løser dette problem. Når jeg har afvist de forslag, der kom fra hr. Glistrup, og når jeg har afvist at løse problemet i sin tid hos Tolvmandsforeningen, skyldes det simpelt hen, at vi ikke havde fundet en metode, hvormed vi kunne sikre os, at en løsning af problemet ikke skulle give anledning til skattetænkning. Det er ganske typisk i forbindelse med debatten om hr. Glistrups forslag, for til forskel fra det forslag, fremskridtspartiet fremsatte, er dette her begrænset i åremål. Vi inddrager renten, og jeg ved ikke, hvem der har fornøjelsen af at have flere års løn stående – det kan man jo ikke engang, for det er jo kun 25 pct., men så 1 års eller 1½ års løn – i de 6 måneder uden at få rente for dem. Det tror jeg ikke på nogen som helst måde er en fordel, selv ikke i forhold til den eventuel-

le skattebesparelse, der optræder, såfremt man går ned i indtægt.

Dette er et system, som man kun kan få glæde af, hvis man har svingende indtægter, og det kan ikke misbruges af højtgagerede, det kan ikke misbruges til at skyde sin skat foran sig; det vil i hvert fald være usædvanlig tåbeligt, hvis nogen forsøger at gøre det.

Jeg har derfor løst de problemer, der blev nævnt i mit svar til Tolvmandsforeningen, jeg har løst de administrative problemer, idet vi jo vedtog en forenkling af hele spørgsmålet om investeringsfonde og deres udbetalinger for nogle år siden. Jeg har løst problemet med hensyn til udskydning af skat, for det kan ikke bruges her. Det er rigtigt, at vi har gældende regler, som i nogen grad afdæmper virkningerne af svingninger også for erhvervslivet. Det, vi har gjort her, er bare at finde en mere hensigtsmæssig regel, som derfor skal hjælpe erhvervslivet på en bedre måde end de regler, vi har. Jeg gentager: jeg synes, kritikken er særdeles hyklerisk, for vi er alle enige om den intention, at vi skal forsøge at løse problemet med de svingende indtægter. Socialdemokratiet er enigt i spørgsmålet om virksomhedsskat – det er deres måde at løse det på – dette her er en anden måde at løse det samme problem på, og vi har været enige om det, når vi har gennemført nogle af de foranstaltninger, som faktisk kan benyttes og bliver benyttet til at udjævne indtægter.

Så skal jeg i øvrigt blot sige til hr. Stavad, at jeg synes, han skal holde op med at gætte på, hvordan det indbyrdes forhold er i regeringen. Det er selvfølgelig meget interessant, og jeg lærer noget nyt hver gang, fordi det ligner ikke det, som jeg oplever til daglig, men det ville jo være kedeligt, hvis det begyndte at smitte og jeg skulle begynde at gætte på, hvordan forholdene er inden for socialdemokratiet, hvor det på den anden side ikke er så svært at gætte, da man jo hører mange udtalelser om det.

Dette forslag er fremsat af regeringen i enighed. Jeg synes, det er et godt forslag. Det løser et meget centralt problem, og det løser det på en sådan måde, at det ikke kan misbruges. Skulle der være noget, vi har overset, hvor nogle meget skarpe hjerner med hensyn til misbrug kan finde på nogle ideer, ja, all right, så kan det drøftes nede i udvalget.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Så rejste man spørgsmålet om, hvorvidt tidspunktet er rigtigt for dette forslag i forbindelse med fremsættelse af vores skattereforformslag, og jeg må desværre igen skuffe hr. Dohrmann, for regeringen vil gennemføre en skattereform, og vi vil gennemføre den bredest mulige skattereform. Men der er årsager til, at skattereformen, som vi har trængt til i mange år, ikke for længst er gennemført. Det er, at det er kompliceret, og at det tager tid. Regeringen stiler efter, at de forhandlinger, vi skal have med de partier, som gerne vil være med til at gennemføre en skattereform, skal være afsluttet, inden tinget tager på sommerferie, og så starter lovgivningsarbejdet, udmøntningen, den detaljerede gennemgang, som der også skal være et samarbejde om, og som er tidkrævende. Hvis vi er meget heldige, kan vi få noget af det til at træde i kraft den 1. januar 1986, men vi kan også risikere, at noget træder i kraft senere. I hele den periode synes jeg da ikke at det skal komme det selvstændige erhvervsliv til skade, at vi for en gangs skyld laver et arbejde om en skattereform, der er grundigt og effektivt.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg har før kritiseret skatteministeren for at have manglende fantasi, og jeg skal også gerne i udvalget vise, hvorledes denne regel kan omgås.

Jeg vil gøre opmærksom på, at det næste forslag, vi behandler, netop er et af disse forslag, hvorom vi her fra folketingets talerstol sagde: disse regler vil uvægerligt blive omgået, og ministeren stod og hældte vand ud af ørerne og sagde, at selvfølgelig ville de ikke det, og det var vandtæt, men hvad ser vi? Det var ikke spor vandtæt. Der var huller så store som ladeporte også i det. Ministerens fantasi er for ringe.

Men når ministeren nu interesserer sig så meget for de erhvervsdrivende med disse stærkt svingende indkomster, hvor er så interessen for de arbejdsløse, som det ene år har godt arbejde og det andet år har dårligt arbejde, og som også har stærkt svingende indkomster? Er følgen af dette forslag, at der nu også skal laves en særlig konjunkturreguleringsfond for bygningshåndværkere, for det var vel rimeligt, hvis man ønsker ligestilling?

Men det er jo ikke ministerens ønske. Ministerens ønske er igen at skabe en skattefidus for erhvervslivet. Jeg ved godt, ministerens hjerte banker for de små millionærer. Jeg synes, det ville være rart, hvis regeringens hjerte en gang imellem ville banke også for de arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det er, som om ministeren, hver gang han føler, han er klempt op i en krog, mener, vi andre er hykleriske. Ministeren siger, at intentionerne svarer til vores forslag om virksomhedsskat; ja, det er da meget tænkeligt, at ministeren har haft de samme intentioner, men realiteterne er nogle andre, for der er nogle omgængelsesmuligheder i dette system, som ikke findes i vores virksomhedsskat. Jeg vil bede ministeren bekræfte eller afkræfte, for ministeren pointerede stærkt, at dette forslag ingen muligheder gav dem, der har indkomst på et konstant niveau. Hvis vi nu forestiller os, at personer eller selskaber med en meget høj indkomst benytter denne mulighed, skal beløbene ind at vende på kontoen, for at man kan få en erklæring om, at man har indskudt, men man kan hæve dem den samme dag, for man er inde i et nyt indkomstår. Det eneste, man skal betale for at have skatteværdien af det beløb til rådighed er – efter det der står i bemærkningerne – for private, der bliver personligt beskattet, 3½ pct. rente efter skat og for selskaber 5½ pct. rente efter skat. På kurslisten kan man se, at de midler kan anbringes på ganske almindelige obligationer i dag, så det ved en beskatning på 70 pct., altså de højeste indkomster, svarer til, at man kan få en rente, der ligger på omkring 7 pct. efter skat. Altså man scorer det dobbelte af det, man skal betale. For selskaber med de 40 pct. ligger renten omkring 10 pct. Altså kan man hvert eneste år for de højeste indkomster, både for så vidt angår selskaber som personlige erhvervsdrivende, udskyde et års skat af 25 pct. af indtjeningen og indtjeningen før renter, så det er væsentligt mere end 25 pct. af skatten af den skattepligtige indkomst. Det kan man med ministerens forslag, uden at man skal binde beløbene mere end to minutter, så lang tid det tager at køre en postering EDB-mæssigt

[Stavad]

ind og ud af et pengeinstitut, så man kan få en erklæring om, at man har indbetalt det. Man skal ikke ud at låne pengene, man skal kun lige have dem vendt; det bliver to posteringer på kassekredit den samme dag. På det grundlag kan man tjene tusindvis af kroner. Vil ministeren af- eller bekræfte, om man kan benytte den på den måde? Jeg mener ja – klart ja.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Thoft bryster sig af den kendsgerning, at hver gang der er lavet en lov herinde, findes der en eller anden, der kan finde på at omgå den. Ja, det må jeg jo give hr. Thoft ret i, men det er heller ikke det, der er vores problem. Vores problem er vel nok, at man i mange år har søgt at lave skattelove, som aldrig kunne omgås selv ud fra de mest spekulative eksempler som f.eks. det sidste, vi har hørt om her, med det resultat, at man praktisk taget ved hjælp af skattelovene i høj grad har ødelagt dansk erhvervsliv. Nej, vores problem i folketinget er at vurdere, når vi erkender, at en hvilken som helst lov kan omgås, hvor vi skal sætte grænsen, om vi skal sørge for, at livet skal gå videre med den risiko, at der findes én eller to, der har god revisorbistand, og som er i stand til at omgå lovene. For langt den største del af befolkningen omgår jo ikke lovene, og det ville være kedeligt, hvis vi kun skal lave lovgivning, som er bestemt af den standard, der opvises af ganske få promille i dette land. Det er et problem, vi har ved skattelovene, og hvis hr. Thoft vil bryste sig af, at han er den eneste, der har set problemet, må han gerne det, men det er altså bare ikke rigtigt.

For så vidt angår hr. Stavads eksempel vil jeg sige, at jeg jo ikke er så bankkyndig, som hr. Stavad er, men for mig står det stadig væk sådan, at hvis man vil skyde en årsløn ind foran sig, skyder man et års løn ind uden renter af nogen som helst art, for hvis man hæver det på det tidspunkt, hvor man har den samme indtægt, som man har haft før, bliver renterne jo opkrævet af skattevæsenet. Det er altså et rentefrit beløb, man har stående et år, og de, der synes, det er en god spekulation at have et rentefrit beløb stående et helt år, er da meget velkomne til det.

Men jeg er da parat til at drøfte det spørgsmål i udvalget, hvor vi kan tage lom-

meregneren frem og se, hvem der har ret i vores beregninger.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Spørgsmål 1 til ministeren: er en sparet rente lige så meget værd som en tjent rente?

Spørgsmål 2 til ministeren: kan man, når man laver sin forskudsangivelse, tage højde for, at man indskyder på konsolideringsfond og dermed sparer skatten igennem året? Kan man som følge deraf spare trækket på kassekredit, eller, hvis man har pengene stående, købe obligationer for dem? Er ministeren stadig væk ikke overbevist om, at man tjener en rente? Jeg tror, ministeren burde gå i lære i et pengeinstitut, inden ministeren fortsatte som skatteminister.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Ministeren svarede mig ikke på, hvorfor man i forslaget ikke har taget højde for arbejdsløse, der har stærkt svingende indkomster, og det bekræfter det, jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at regeringen kun beskæftiger sig med erhvervslivet, og så må fanden hytte resten.

Så spurgte ministeren, om jeg troede, jeg var den eneste, der havde opdaget, at revisorerne var i stand til at omgå skattelovgivningen. Nej, hr. skatteminister, det er jeg selvfølgelig ikke, men vi har jo i SF for længst forsøgt at sælge, om jeg så må sige, en skattereform til dette folketing indeholdende en generel omgængelsesklausul. Hvis jeg må komme med en lille reklamespot på dette sted, den vil bare være: nul huller!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 95:

*Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Aktiesalg til holdingselskaber).*
(Fremsat 4/12 84).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v.

Af Tastesen (S) m.fl.
(Fremsat 4/12 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I betragtning af at disse to lovforslag behandles sammen, vil jeg starte med nogle kommentarer til det af hr. Tastesen m.fl. fremsatte lovforslag.

Dette lovforslag om ændring af lov om aktieavancebeskatning tilsigter at beskatte avancen ved afståelsen af aktier til et selskab, der beherskes af den skattepligtige, uden at der gives nedslag under hensyn til ejertidens længde. Beskatningen af fortjenesten skal endvidere ske som almindelig indkomst.

Hensigten med forslaget er at imødegå de holdingstiftelser, som har fundet sted i den senere tid. Denne hensigt er helt den samme som den, regeringen har med sit lovforslag om aktiesalg til holdingselskaber. Jeg er naturligvis enig i denne hensigt og føler mig overbevist om, at der hurtigt kan skabes bred tilslutning til regler, der imødegår disse holdingstiftelser.

Når dette er sagt, må jeg dog tilføje, at jeg foretrækker regeringens måde at løse problemet på. Socialdemokratiets forslag synes at bygge på, at det i realiteten er en mangel ved aktieavancebeskatningsloven, der skal rettes op. Efter regeringens opfattelse er dette ikke tilfældet, men derimod reglerne i ligningsloven om beskatning af udbytte, der trænger til justering.

Der har for så vidt i mange år været behov for en sådan justering, men dette behov er naturligt blevet større efter gennemførelsen af de nye og lempeligere aktieavancebeskatningsregler. I visse henseender er socialdemokratiets forslag mere vidtgående end regeringens. Forslaget omfatter således alle aktieafståelser til et selskab, hvor den skattepligtige er aktionær, ligesom det omfatter de tilfælde, hvor salgssummen erlægges i form af aktier.

I andre henseender er socialdemokratiets forslag mindre vidtgående end regeringens. Forslaget omfatter således kun den opnåede fortjeneste, ligesom forslaget ikke synes at omfatte de tilfælde, hvor hovedaktionæren indsætter et mellemliggende selskab som sælger.

Regeringens forslag bygger på den grundtanke, at man vil ramme de tilfælde, hvor den skattepligtige gennem holdingstiftelse tager midler ud af selskabet til en lempelig beskatning, samtidig med at den pågældende bevarer indflydelsen over virksomheden. Her er der i realiteten tale om udlodning fra selskabet, og regeringens forslag går da også ud på, at man i sådanne tilfælde beskatter hele afståelsessummen som udbytte. Til gengæld omfatter regeringens forslag kun de tilfælde, hvor der er behov for et værn, det vil sige de tilfælde, hvor den skattepligtige bevarer indflydelsen over virksomheden, og hvor han ikke får kun aktier som vederlag. Efter bemærkningerne til socialdemokratiets forslag at dømme synes det da også kun at være sådanne tilfælde, man har ønsket at ramme, selv om det altså ikke er lykkedes at formulere lovtæksten i overensstemmelse hermed.

Som jeg startede med at sige, synes der at være bred enighed om at gribe ind mod holdingstiftelse. Jeg mener dog, at regeringens forslag vil være det bedste grundlag for den videre og forhåbentlig hurtige behandling af problemet.

Tastesen (S):

Regeringen har nået socialdemokratiet på målstregen. Efter lovforslag nr. L 94 kommer L 95. Hensigten synes at være den samme: at forhindre, at navnlig hovedaktionærer gennem holdingstiftelse kan tage midler ud af selskabet på fordelagtige beskatningsvilkår, selv om hovedaktionæren i realiteten fortsæt-